

EL REBOST DE CAN UEP (PGM 19)

COSES AMB CANYES

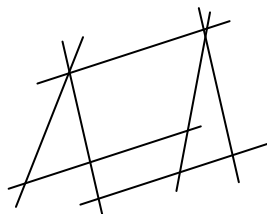
1) PER FER UNA LLECADORA:

Llecadora: Canya oberta per un cap amb algunes esquerdes separades per esquerdills, formant com un recipient que serveix per a collir figues i altra fruita sense pujar a l'arbre.

- Primer, hem de tallar l'extrem d'una canya pelada i bastant gruixuda a uns 10 o 12 dits del darrer nus. Alerta de no xapar-vos els dits!
- A continuació, hem d'obrir aquest extrem de la canya en 6 o 8 parts iguals. Per fer-ho, podem emprar el falçó o un trinxet i tallar amb molta cura o intentar cruiar la canya introduint-hi una pedra gruixuda (més gruixuda que el forat de la pròpia canya) a la força. Si ho feim així, però, correm el risc de rebentar la boca de la canya i haurem d'agafar-ne una altra i anar provant-hi fins que quedi bé...
- Ara el que hem de fer és deixar dedins la pedra amb què hem cruiat la canya (o ficar-hi una si l'hem tallada amb el falçó) per tal que la canya mantengui els seus "dits" oberts.
- Finalment, només queda lligar bé la pedra als "dits" oberts de la canya perquè no s'obrin més i no cedesquin quan agafem els fruits.

2) PER FER UNA BARRACA DE CANYES:

- El primer és seleccionar set canyes pelades que tinguin una mida similar o retallar-les perquè totes tinguin, més o manco, la mateixa llargària.

- Després, agafam dues canyes i les clavem diagonalment dedins la terra del tros on tenim les tomàtiqüeres plantades, de manera que les puntes de totes dues es creuin per dalt. Al manco un pam de la canya ha d'anar dedins la terra. I, si la terra és tova o mica humida millor que millor, perquè així les canyes s'hi clavaràn més fermament.

- Ara procedim a lligar, amb un cordill, els extrems de les canyes. No és menester lligar gaire fort; de moment només volem que no caiguin.

- A continuació, calculam un metre de distància (la referència és fer-hi una passa grossa) i hi repetim l'operació amb altres dues canyes.

- Llavor, arriba el moment de posar una canya travessera, que se subjectarà sobre els encreuaments de les quatre canyes que ja tenim clavades.

- I, ara sí, hem de fermar totes les canyes així com toca!

- Ara hem de col·locar altres dues canyes travesseres a la part de darrere, perquè les tomàtiqüeres s'hi puguin enfilar quan encara siguin petites. L'alçària recomanable és a un pam de terra més o manco. Agafam una canya travessera, calculam l'alçària i la lligam a la primera canya que havíem clavat i a la paral·lela. I, a altra banda, feim també el mateix. Així...

- Amb aquesta estructura bastaria per començar, però seguint el mateix procés podríem anar eixamplant la barraca cap a endavant (segons com sigui de llarg el nostre sembrat). I per descomptat, a mesura que les nostres tomàtiqüeres cresquin, a cada pam haurem d'anar afegint-hi travessers a banda i banda per tal de facilitar que les plantes s'enfilin.

*Per cert, aquest procés de guiar les tomàtiqüeres perquè s'enfilin a un encanyissat es diu "asprar" (en castellà "tutorar") i les canyes són els "aspres", les guies...

3) PER FER UNA GRANERA DE PALMA:

- El primer és agafar una canya gruixuda perquè faci de mànec de la nostra granera. Hem de cercar una canya que s'adapti bé a l'amplària de les nostres mans i que sigui bastant robusta com per no cruiar-se si qualche pic hem de menester emprar la granera per empaitar ratolins...
- Si és massa llarga, l'hauem de retallar perquè no ens destorbi a l'hora d'agranar. Recordau, però, que les canyes sempre s'han de xapar per un nus, si no voleu que s'estellin.
- Ara reservam la canya i ens dedicam a la palma. La palma l'hem de collir oberta, l'hem de tallar sencera del garballó i l'hem de deixar assecar en terra, al sol, durant almanco una setmana per cada cara. I si volem que la nostra granera quedi més fina, la podem ensofrar com es fa per fer-hi llatra.
- Amb les palmes, el que hem de fer és unir-les pels tronxos fins formar un feix ben gruixut de forma cònica i, llavor, lligar ben lligat el feix amb un cordill.
- Quan ja hàgim lligat les palmes entre si, toca lligar-les a la canya, el pal de la nostra granera. Ficam els tronxos pel forat de l'extrem inferior de la canya i lligam la granera al mànec amb cordill a base de bé...
- Finalment, hem de retallar les puntes de les palmes per igualar-les. Si tenim una destrat petita o un aixol farem més via i les igualarem d'un cop. Si no, haurem de fer-ho amb unes tisores gruixudes i amb una mica de paciència.
- Per rematar bé la feina, també es poden pentinar les palmes sobre una fusta plena de claus i així les fulles quedaran sense embulls, s'estovaran més i agranaran més fi.